

Mindretallet understreger stærkt, at det i tilfælde af en evt. senere grønlandsk beslutning om udmeldelse af EF vil stemme imod en sådan ved behandlingen i folketinget. Skulle der blive flertal i folketinget for en evt. grønlandsk udtræden, vil mindretallet modsætte sig, at den danske statskasse på nogen måde skal kompensere for sådanne økonomiske tab, som Grønland måtte lide på grund af en evt. udtræden af EF.

Et *andet mindretal inden for flertallet* (Danmarks retsforbunds medlem af udvalget) ønsker at udtrykke sympati for, at Grønland nu i større udstrækning end tidligere får mulighed for at bestemme over egne forhold.

Mindretallet er sig bevidst, at hvis hjemmestyreordningen skal virke efter hensigten, må folketinget også være villigt til at afholde de nødvendige økonomiske udgifter i forbindelse hermed. Navnlig bør der lægges vægt på, at erhvervsuddannelserne bliver gjort tidssvarende.

Mindretallet beklager, at man i lovforslagene ikke er gået videre med hensyn til selvstyre.

Mindretallet er af den opfattelse, at hvis Grønland ønsker at stemme sig ud af EF, bør man ikke i folketinget eller andre steder have mulighed for at forhindre det.

Desuden mener mindretallet, at kun Grønland bør kunne disponere over de råstoffer, der findes i Grønlands undergrund.

Da imidlertid Grønlands landsråd har stillet sig tilfreds med den hjemmestyreordning, som lovforslagene lægger op til, kan mindretallet støtte disse.

Et *mindretal* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) ønsker at udtale følgende:

Forlorenhed, hemmelighedskræmmeri og hensynet til, at et i forvejen kæmpestort demokratisk bureaukrati fortsat kan udvikle sig, har fra begyndelsen til enden kendetegnet arbejdet med de såkaldte hjemmestyreløve for Grønland.

Dette har naturligvis medført, at debatten om hjemmestyret i Danmark, som i Grønland for det første har været vanskelig at få i gang og for det andet er ført på et forkert grundlag.

Fra grønlandsk side lyder der derfor et stigende antal kritiske røster mod, at befolkningen deroppe om kort tid skal deltage i en vejledende folkeafstemning om et emne, hvis

indhold og konsekvenser kun et lille fåtal må formodes at kende.

At flertallet i folketingets udvalg angående grønlandslovene åbenbart heller ikke mener, at der er behov for en grundig og omhyggelig behandling af lovforslagene, men tværtimod afskærer mindretallet for yderligere information – ja, endog at stifte bekendtskab, inden betænkningen afgives, med de ændringsforslag og betækningsbidrag, andre partier eventuelt vil stille, retfærdiggør på ingen måde den fulgte fremgangsmåde.

Om selve resultatet af såvel hjemmestyrekommissionens som folketingets arbejde mener mindretallet, at produktet er så dårligt, at forslagene aldrig bør føres ud i livet. Bureaukratiet, administrationen, de dobbeltsprogede papirbjerger og enorme tilskud fra Danmark vil ikke blive formindsket, men tværtimod forøget. Den almindelige grønlander vil ikke mærke nogen forandring i hverdagen ud over de skattestigninger, som allerede er bebudet.

Hvorledes reaktionerne vil være, når grønlanderne vågner efter festrusen over det statsbetalte propagandafremstød for hjemmestyret, kan der i dag kun gisnes om, men det kan ikke udelukkes, at skuffelsen vil komme til udtryk på en måde, ingen drømmer om i dag.

Men denne risiko er et stort flertal i folketinget åbenbart parat til at løbe, fordi man af partitaktiske hensyn ikke vil følge det eneste reelle forslag om hjemmestyre i Grønland: fremskridtspartiets ændringsforslag til finansloven for 1978, som partiet også ved fremtidige finanslovsvedtagelser vil fremsætte med tilbørlig hensyntagen til justering af beløb:

»Til § 9

Ministeriet for Grønland

§ 9. Ministeriet for Grønland affattes således: »§ 9. Ministeriet for Grønland.

Der udbetales det grønlandske landsråd 800.000.000 kr.«

Bemærkninger

Udbetalingen ønskes foretaget hurtigst muligt efter finanslovsforlaget vedtagelse. Samtidig gøres det klart over for det grønlandske landsråd, at udgifter, som i perioden